

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

M.G.B.

tegen

GVA.be

Met een mail van 17 augustus 2022 dient mevrouw M.G.B. een klacht in tegen GVA.be. Aanleiding is een artikel van 21 april 2022 onder de titel *Wietplantages met duizend plantjes aangetroffen na tip van burens die dag in dag uit licht zagen branden*. Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 8 november 2022.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 1 maart 2023. M.G.B. woonde de hoorzitting bij. Voor GVA.be waren Toon van den Meijdenberg en journalist Ivan Elegeert aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel gaat over de opdoeking door de politie van twee cannabisplantages in Beveren, waarbij in twee huizen telkens 500 planten stonden te groeien. De eigenaars van de twee panden, de Zuid-Amerikaanse M.B en haar Belgische partner, moesten voor de onderzoeksrechter verschijnen en werden aangehouden. Ook een man die op het moment van de inval van de politie de planten verzorgde, werd opgepakt. De politie viel volgens het artikel binnen na een tip van de burens, die dag in dag uit licht zagen branden en dit verdacht vonden.

De journalist vermeldt de straatnaam van de twee panden. Hij schrijft dat M.B. in een van de huizen occasioneel een pedicure/schoonheidssalon uitbaatte, dat ze van opleiding verpleegkundige is, dat ze eerder in een plaatselijk woonzorgcentrum werkte en momenteel aan de slag is in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Hij vervolgt dat de civiele bescherming ter plaatse kwam om de plantages te ontmantelen en de planten en kweekgronden af te voeren en dat de twee panden werden verzegeld.

Bij het artikel staan foto's van de twee panden en is op een ervan te zien hoe de cannabisplanten in een vrachtwagen worden geladen en vernietigd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAAGSTER zegt dat het artikel haar overdreven herkenbaar maakt.

Het artikel bevat te veel privé informatie over klagster, waardoor ze schade geleden heeft. Klagster begrijpt dat de journalist schrijft over de opdoeking van de cannabisplantages, maar ze neemt aanstoot aan de vermelding van haar initialen, haar beroep als verpleegkundige en pedicure en de publicatie van de straatnamen en foto's van de twee huizen. Klagster merkt ook op dat ze niet van Zuid-Amerika maar van Cuba afkomstig is en de dubbele nationaliteit heeft. Al die gegevens waren niet nodig. Door de berichtgeving is ze ontslagen op haar werk en heeft ze veel klanten verloren als pedicure. Klagster bevestigt dat haar praktijk als

pedicure gevestigd is in het huis waar ze woont en waar een van de cannabisplantages is aangetroffen.

Het artikel bevat op zich geen fouten, maar de journalist kent de ware toedracht van de feiten niet. Hij insinueert en zet klaagster neer als dader. Maar zij werd onder gewapende bedreiging door voormalige klanten, afkomstig uit haar land van herkomst, gedwongen om haar sleutel af te geven en haar huizen ter beschikking te stellen voor de cannabisplantages. Tot in de politiecombi en de gevangenis kreeg klaagster bedreigingen. Door de publicatie is echter bijna niemand opgepakt die opgepakt moest worden. Het artikel is immers te snel gepubliceerd, wat het onderzoek zwaar heeft geschaad. Door de vroege publicatie waren de daders op de hoogte van de politie-inval en hadden ze ruim de tijd om te ontkomen en belastend materiaal te laten verdwijnen. Klaagster vermoedt dat iemand betaald werd om hen op de hoogte te brengen. Klaagster ontkent dat haar panden verzegeld werden. Ze bevestigt dat ze nog steeds in verdenking is gesteld, maar dat ze dit aanvecht. Ze wijst erop dat iemand onschuldig is tot de belastende feiten bewezen zijn.

GVA.BE zegt dat de berichtgeving van maatschappelijk belang is en strookt met de richtlijn over identificatie in gerechtelijke context.

Klaagster en haar partner werden na hun voorhechtenis van meer dan twee maanden vrijgelaten onder voorwaarden en moeten binnenkort voor de raadkamer verschijnen. Het parket heeft in een bericht aan de redactie formeel bevestigd dat er na de inval in het kader van een gerechtelijk onderzoek naar cannabisplantages vijf mensen werden opgepakt, dat ze alle vijf werden voorgeleid voor de onderzoeksrechter en aangehouden en dat ze momenteel vrij zijn onder voorwaarden. Verder meldde het parket dat het onderzoek is afgesloten en het dossier werd overgemaakt voor eindvordering.

De feiten die aan bod komen zijn juist en kunnen onmogelijk worden betwist. Het artikel spreekt zich niet uit over de schuld of onschuld van klaagster, maar vermeldt wel het ontegensprekelijke feit dat zij samen met haar partner de eigenaar is van de twee panden

De journalist vermeldt de naam van klaagster niet, enkel haar initialen, en dan nog niet eens volledig. Daarnaast schrijft hij dat ze in een van de panden occasioneel een pedicure/schoonheidssalon uitbaat. Dat is relevante informatie waarvan het publiek op de hoogte mag zijn. Verder meldt hij dat klaagster verpleegkundige is, dat ze eerder werkte in een woonzorgcentrum en op het moment van de inval in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Dat laatste is relevant nu blijkt dat in haar twee woningen drugsplantages werden geëxploiteerd. Het is ronduit gevaarlijk dat iemand die werkt in een centrum voor mensen met een zwakke geestelijke gezondheid zich inlaat met drugs. Ook haar klanten als pedicure mogen weten wat er aan de hand is. Ten slotte is er een vage verwijzing naar de Zuid-Amerikaanse afkomst van klaagster, die niet veel toevoegt maar ook geen kwaad kan.

De straatnamen en de gebouwen waar de drugsplantages zich bevonden zijn de plaats van het misdrijf. Het is verantwoord en maatschappelijk relevant om daarnaar te verwijzen, zodat personen die verdachte zaken hebben opgemerkt rond deze huizen door de publicatie weten dat ze informatie kunnen overmaken aan de politie. Daarnaast gaat het niet om een aanhouding achter een gesloten voordeur, maar om een zeer zichtbare inval door de politie met meerder voertuigen en de even zichtbare ontmanteling van plantages door de civiele bescherming. Het was al een publiek gegeven op het moment dat de politie er was.

Wie klaagster niet kent, kan haar niet herkennen door de verwijzingen in het artikel. Mensen uit haar onmiddellijke omgeving die uit de artikels wel zouden begrijpen om wie het gaat, zijn op de hoogte door haar voorhechtenis en de verzegeling van de panden. Klaagster zal haar werkgever hebben moeten inlichten over haar arrestatie en het is niet meer dan logisch dat een instelling voor geestelijke gezondheidszorg de samenwerking stopzet met iemand vanwege strafrechtelijke feiten, meer bepaald het kweken van drugs. Haar klanten, die voor een door de politie verzegelde deur kwamen te staan, zullen alleen al daarom afhaken. Het ziekenhuis, de klanten en de boekhouder hebben het recht om te weten dat klaagster zich met drugsfabricatie inlaat zodat ze met kennis van zaken kunnen beslissen of ze verder met haar willen samenwerken.

De uitleg van klaagster dat ze het onschuldige slachtoffer zou zijn van een misdadige bende die haar onder bedreiging met wapens zou gedwongen hebben tot het openhouden van cannabisplantages, dat ze zelfs in de politiecombi en in de gevangenis zou zijn bedreigd en dat de criminele bende door de berichtgeving bezwarend materiaal heeft kunnen laten verdwijnen, moet met een korrel zout worden genomen. De journalist heeft dit ook niet vernomen van politie of gerecht. De loutere omstandigheid dat klaagster werd aangehouden en momenteel vrij is onder voorwaarden toont aan dat noch de onderzoeksrechter noch het parket dit verhaal ernstig wilde nemen. Noch de politie, noch het parket hebben bezwaar gemaakt tegen de berichtgeving van GVA.be.

Klaagster zegt dat het onderzoek door de berichtgeving werd belemmerd, maar er was geen enkele reden om te wachten met publicatie van het artikel. Gerecht en politie hebben ook niet gevraagd om de berichtgeving uit te stellen of bepaalde zaken in te houden. Daarnaast kon de hele buurt het onderzoek volgen.

BESLISSING

Het artikel vermeldt de initialen en de woonplaats van klaagster, wat gezien de ernst van de feiten, de stand van het onderzoek en het maatschappelijk belang geoorloofd is en strookt met de richtlijn over identificatie van verdachten.

Wanneer de journalist deze elementen vermeldt, moet hij volgens de richtlijn extra voorzichtig omgaan met andere gegevens of beelden die identificatie mogelijk kunnen maken. Het is belangrijk om dit algemeen principe altijd voor ogen te houden, maar in dit geval is de Raad van oordeel dat de publicatie van het beroep en het land van herkomst van klaagster, de twee straatnamen en de foto's van de gevels geoorloofd is. De panden met de cannabisplantages zijn de plaats van het vastgestelde misdrijf en een van de foto's laat zien hoe de politie en de civiele bescherming op straat de planten in een vrachtwagen laden en vernietigen. De vermelding van het beroep van klaagster is geoorloofd omdat haar pedicure-praktijk gevestigd was in een huis waar op grote schaal cannabis werd geteeld. Rekening houdend met de druggerelateerde context is het geoorloofd en relevant om te vermelden dat ze op het moment van de inval als verpleegkundige werkte in een centrum voor geestelijke gezondheidszorg en voordien in een woonzorgcentrum.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 23 maart 2023